

Örömmel látjuk különben, hogy egyetemi tanáraink körében is terjed az érdeklődés a közoktatási kérdések iránt. Szép, hálás és nálunk még alig művelt tér kínálkozik ezen érdeklődés kielégítésére egyetemi oktatásunk bajainak föltárásában és az orvosszerek megkeresésében.

Az iskolai munka és pihenés. Az orsz. kath. tanügyi tanács Budapestén. 1901 jan. 26. tartott ülésén felolvasta dr. *Walter Gyula*. Budapest. Stephaneum nyomdája. 1901.

Walter dr. felolvasása érdekes is, tanulságos is. Szorosan az iskolai egészségügy terén mozog értekezése, az iskolai munka és pihenés viszonyait vizsgálja, e nemű kísérletek köréből számol be egyről-másról, ismereteti a Németország (és Ausztria) iskoláiban (népiskoláiban) meghonosított «*hőségi szünetek*» intézményét. Lényege abból áll, hogy a melegebb nyári hónapokon keresztül a délutáni, sőt a délelőtti előadás is elmarad, ha a hőmérő bizonyos magasságra (18 vagy 20 fokra) emelkedik. Eredete három évtizedre nyulik vissza: az első intézkedést Württemberg tette 1870 decz. 28-án, mely szerint szünetel a délutáni előadás, ha a hőmérő délelőtt 20 fok R-t mutat. Hazánkban a hőségi szünetek eddigelé ismeretlenek, pedig a délutáni előadást meleg nyári napokon sem pädagogiai, sem egészségügyi szempontból védeni és pártolni nem lehet.

Walter a tanítás idejének új beosztását, a délutáni órák korlátozását, sőt lehetőleg teljes beszüntetését kívánja az ország összes népiskoláiban, s erre a főváros iskoláinak példája is bátorítja. B. F.

Gyermekeink nevelése. Foltin A. után átdolgozta Holzmann Ignác. Budapest, 1901. Athenæum.

Mindig örömmel fogadok és olvasok olyan könyvet, melynek czélja a nép műveltségének emelése, de különösen örülök, ha a nevelés köréből találok ily munkákat, mert meg vagyok győződve, hogy a nevelés kérdése a társadalmi kérdések elseje. Az összes szociális bajokat csak akkor sikerül megoldani, ha tudásban és jellemben erős férfiak kerülnek ki a család, az iskola köréből. Hogy a nevelés mily fontos, azt nem elég hangsúlyozni, hanem a helyes nevelés elveire, a családi nevelés, a házi nevelés tudatossá tételére kell vezetni azokat, kiktől legtöbb függ: az anyákat.

Nagyon is igaza van b. *Szvorényink*-nek, ki ugyanily irányban, de nagyobb szabású könyvének bevezetésében azt mondja: «Átalakulást vár családi s nyilvános életünkben sok más; semmi sürgősebben, mint *házi nevelésünk*. Ujjá fogná ez szülni erkölcsi és társadalmi életünket.»